

РЕШЕНИЕ

№ 6411

гр. София, 16.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Калин Куманов

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **7015** по описа за **2020** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ЦИК [населено място] срещу Решение №79522 от 30.04.2020 година, постановено по н.а.х.дело №17341/2019 година,129 състав по описа на СРС,отменящо Решение № 1357-ЕП от 10.10.2019 година на ЦИК, с което на В. Н. М. в качеството му на кандидат за член на Европейския парламент от РБ в изборите на 26 май 2019 година от Коалиция“ Воля- Българските родолюбци“ е наложено административно наказание- глоба в размер на 2000 лева за нарушение на нормата на чл.183,ал.4 от Изборния кодекс на основание чл.480,ал.2 от ИК.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и необоснованост на обжалваното решение, иска се неговата отмяна и потвърждаване на Решението на ЦИК.

В съдебно заседание,касаторът-ЦИК-гр.С., редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт Р. ,редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по касация– В. Г. М., редовно и своевременно призован, не се явява. Вместо него адвокат С. ,редовно упълномощен, който оспорва жалбата като

неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Представителят на СГП-прокурор Малинова изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна. Съображенията за това са следните:

На 27 май 2019 година срещу В. М. е съставен АУАН за извършено от него нарушение за това, че на 21 май 2019 година в дебат в предаването „Референдум“ излъчено по Б. между 21 и 22 часа е използвал неприемливи думи и квалификации, както срещу ПП „ВМРО – Българско национално движение“, така и персонално срещу двамата кандидати евродепутати – А. Д. и Ю. А.- издигнати в кандидатската листа на партията, което по същество представлява нарушение на нормата на чл.184, ал.3 от ИК. Въз основа на АУАН е издадено Решение №1357-ЕП от 10.10.2019 година на ЦИК за нарушение на разпоредбата на чл.183, ал.4 от ИК и му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева на основание чл.480, ал.2 от ИК.

СРС е анализирал събраните по делото доказателства и правилно е приел, че административно-наказателното производство е протекло при съществено нарушение на административно-производствените правила в посока нарушение на нормата на чл.40 от ЗАНН. В чл. 496, ал.1 от ИК е посочено, че Актовете за установяване на нарушенията по [чл. 470](#), [471](#), [474](#), [475](#), [чл. 480 - 495](#) се съставят по решение на съответната избирателна комисия в съответствие с правомощията ѝ в тридневен срок от получаване на жалбата или сигнала за нарушението. Съответната избирателна комисия в съответствие с правомощията си може да съставя актовете за установяване на нарушенията по изречение първо и по своя инициатива. Актовете за установяване на нарушенията по ал. 1 се съставят от председателите на Централната избирателна комисия за нарушения по [чл. 495](#) и [чл. 480](#) - в случаите, когато комисията упражнява контрол съгласно кодекса, по [чл. 470](#), [471](#), [475](#), [484](#), [485](#), [чл. 490, ал. 2](#), [чл. 491, ал. 2](#), [чл. 492](#) и [чл. 493](#), районните или общинските избирателни комисии за нарушения по [чл. 495](#) и [чл. 480](#) - в случаите, когато комисиите упражняват контрол съгласно кодекса, [чл. 474](#), [475](#), [чл. 481 - 483](#), [чл. 486 - 489](#), [чл. 490, ал. 1](#), [чл. 491, ал. 1](#) и [чл. 494](#). Наказателните постановления се издават от областните управители по местоизвършване на нарушението в тридневен срок от получаване на преписката с изключение на нарушенията по [чл. 474](#), [475](#), [480](#) и [484](#), при които наказанието се налага с решение на Централната избирателна комисия. Ако актът е срещу областния управител, наказателното постановление се издава от определен от Министерския съвет министър.

По силата на чл.498 от Изборния кодекс установяването на нарушенията, съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания. Производството по установяване на административните нарушения е регламентирано в глава трета от ЗАНН, образуването на административно наказателното производство в раздел втори на глава трета от ЗАНН. Съгласно чл. 36, ал. 1 от ЗАНН административно

наказателното производство се образува със съставяне на акт за установяване на извършено административно нарушение. В процесния случай, при съобразяване на приложимата норма на чл. 498 от ИК е било образувано административно наказателното производство със съставяне на АУАН. По силата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. От събраните по делото доказателства несъмнено се установява обстоятелството, че АУАН не е бил съставен в присъствието на нарушителя. Нарушителят е бил известен и до същия не е била изпращана покана да се яви за съставяне на акта (при условие, че не е бил намерен), което би могло да обуслови обстоятелството за съставяне на АУАН в отсъствието на нарушителя – по чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Всъщност в самия АУАН административният орган е обосновал обстоятелството на изключване на приложимостта на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, като в самия АУАН се съдържа и потвърждаващо изявление на административния орган, че не е била изпращана покана за явяване на нарушителя за съставяне на АУАН. Подобно обосноваване на неприложимост на нормата на чл. 40, ал. 1 и чл. 40, ал. 2 от ЗАНН е неправилно. Както и се посочи в мотивите на това съдебно решение, съобразно чл. 498 от Изборния кодекс, установяването на нарушенията, съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания. Производството по установяване на административните нарушения е регламентирано в глава трета от ЗАНН, образуването на административно наказателното производство в раздел втори на глава трета от ЗАНН. Нормата на чл. 40, ал. 1 както и тази на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН се намират систематично в глава трета от ЗАНН, регламентираща именно установяването на нарушенията и съставянето на АУАН. В Изборния кодекс не се съдържа правна норма, която да изключва приложимостта на чл. 40, ал. 1, съответно на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Така направените изводи по никакъв начин не се отричат от нормата на чл. 496, ал. 1 от Изборния кодекс, съгласно която актовете за установяване на нарушенията се съставят в 3-дневен срок от получаване на жалбата или сигнала за нарушението. Посочената норма въвежда определен срок за съставяне на АУАН с оглед на вида на обществените отношения и необходимостта същите да бъдат защитени в кратък срок по предвидения за това ред, включително и чрез образуването на административно наказателно производство, но не отрича задължението за приложимост на чл. 498 от Изборния кодекс, който от своя страна не изключва приложимостта на чл. 40, ал. 1 и на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Тази съдебна инстанция определя като правилни и изводите на първоинстанционния съд относно обстоятелството, че както в АУАН, така и в решението за налагане на глобата липсва описание на нарушението и на обстоятелствата по извършването му. Така в решението за налагане на имуществената санкция е налице само преповтаряне на съдържанието на АУАН, с посочване на обстоятелството, че са използвани нецензурни думи и изрази от страна на В. М. в предаването „Референдум“ излъчено по Б. на 21.05.2019 година в диапазона от 21 до 22 часа по отношение на двама кандидати от друга ПП „ВМРО“ – А. Д. и Ю. А., без посочване обаче на тяхното съдържание. Това обстоятелство представлява нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН и е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление. Описание в какво се е изразило нарушението не се съдържа и в АУАН, което е нарушение на чл. 42, т. 4 от ЗАНН.

Правилен е изводът на СРС, че В Решението на ЦИК/ което има характер на наказателно постановление се съдържа само и единствено описание на правните изводи на АНО за извършено нарушение, но не е описано самото нарушение, не е посочено в какво точно се е изразило то, а именно не е посочено какво е било съдържанието на думите, които са окачествени като неприемливи квалификации, за да се приеме, че е извършено нарушение на разпоредбата на чл.183, ал.4 от ИК. В нормата на чл.183 от ИК Агитационни материали –ал.1 е посочено, че по време на предизборната кампания кандидатите, партиите, коалициите и инициативните комитети може да изготвят и разпространяват плакати, обръщения и други агитационни материали. На всеки агитационен материал задължително се отбелязва от чие име се издава. Всеки агитационен материал съдържа информация, че купуването и продаването на гласове е престъпление, като информацията заема не по-малко от 10 на сто от лицевата площ на агитационния материал и е разположена в обособено поле. В аудио- и аудио-визуалните материали тази информация се съдържа като недвусмислено и разбираемо послание.) Агитационните материали се поставят на определени от кмета места, а на сгради, огради и витрини - с разрешение на собственика или управителя на имота. В алинея 4 на чл.183 от ИК е введена забрана за използването на агитационни материали, които застрашават живота и здравето на гражданите, частната, общинската и държавната собственост и безопасността на движението, както и на материали, които накърняват добрите нрави, честта и доброто име на кандидатите. В агитационните материали се забранява използването на герба или знамето на Република България или на чужда държава, както и религиозни знаци или изображения.

От така посочените правни разпоредби е видно, че посочената като нарушена правна разпоредба не съответства на описанието на нарушението, която е съвсем различна и не се свежда до използването на агитационни материали, а до друго поведение на нарушителя. Налице е и несъответствие между правната норма и нарушението, подведено под нея, което също е самостоятелно основание за отмяна на санкционния акт. Нещо повече, нито В АУАН, нито В НП са посочени нецензурните думи, които е използвал М., за да се прецени дали имат характеристиките на агитационен материал /предизборна агитация/ по смисъла на §1, т.17 от ДР на ИК, за коя политическа партия, кандидат, коалиция или инициативен комитет се съдържа призив за подкрепа или за неподкрепа и дали с тях се уронва доброто име или честта на кандидат или водач на листа на конкретна политическа партия. Съдържането на тази информация в предходно решение на ЦИК и в АУАН, не отменя задължението на административно-наказващия орган да опише тези конкретни съставомерни факти в акта, с който се ангажира административно-наказателна отговорност на конкретен субект, като този извод се налага с оглед на обстоятелството, че това изискване е предвидено както за АУАН, в разпоредбата на чл.42, т.4 от ЗАНН, така и за издаденото въз основа на него НП - в разпоредбата на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН и на тази база обосновано е приел, че вички гореизложени нарушения на процесуалния закон водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя и съответно представляват съществени процесуални нарушения, които налагат извод за порочност на обжалваното решение на ЦИК, което е основание за неговата отмяна на процесуално основание.

Като е достигнал до тези правни изводи СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила, а предявената срещу него жалба- отхвърлена.

Следва да се отбележи и подчертае, че измежду касационните основания,визирани в разпоредбата на чл.348 НПК,не фигурира сочената от процесуалния представител на касатора”необоснованост” на съдебното решение.Необосноваността,като порок на съдебното решение,е посочена измежду касационните основания по чл.209 АПК,но съгласно разпоредбата на чл.63,ал.1 ЗАНН, решението на Районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията,предвидени в чл.348 НПК и по реда на АПК.

С оглед изхода на спора, претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна и не подлежи на уважаване. Ответникът по касация не е заявил претенция за разноси.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 79522 от 30.04.2020 година, постановено по н.а.х.дело №17341/2019 година, 129 състав.
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.
2.

